

Homenatge al Molí Assolat.

B. Barberá

(Gener 1994)

Velles runes afaïçonades pel temps, acaroades pel glaçat cerç i pel fresc garbí.

Runes que enyoren temps passats: Xipolleig de granotes, esvoleteig d'ocells predient canvi de temps dins de la sèquia de tranquil.les aigües, que sortint del Barranc de Borrrell, us fornía d'una energia barata, però tanmateix insegura.

Meravellós espectacle quan la boira humida fresca i flonja, lliscant per la vall i embolicant totes les coses arreu que passava, desprenia una llum blanquinosa que semblava sortir de la terra, fins i tot us embolcallava com una flassada que acotxa els encisadors somnis dels infants.

Aguait escorcollador dels esdeveniments de la gent que passaven per la Sort Llarga.

Ara que romaníeu gaudint dels dolços somnis dels records, que el brogit i

el grinyolament dels vostres currons feia molt de temps que no colpien els vostres timpans; de sobte, gràcies a els avenços tecnològics hodierns i a fi d'aconseguir un trànsit més segur, en dreçar la corba de la carretera, un eixordador esvalot de "CATERPILLAR" us despertà brutalment, us enderrocà fins deixar-vos només un trosset molt esquitit.

Ni les runes poden romandre tranquil.les!

Que servisca aquest escrit, el mateix que aquestes fotos, preses ans l'arribada de la màquina suara esmentada, per donar-vos, si més no, en escriu, una nova vida, malgrat que aquesta siga dins les pàgines del nostre periòdic TOSSAL GROS per que les generacions esdevenidores de covarxins coneguen la vostra existència.

Al més pregon del magatzem dels meus records mai s'esborrarà la vostra imatge com un càntic que surt dels vostre esguard.

L'ARBRE DE LA VIDA

Serem com l'ameüller quan enfonsem les nostres arrels cap a la terra, cap a la més profunda terra i, fins i tot entre tenebres i fosc, trobem l'aliment vital.

Quan alcem el nostre cos cap als estels, cap als més llunyans estels i, per trobar la llum del sol, llancem les mans al cel. Totes les nostres mans.

Com l'ametller, de nit, a la llum de la lluna, continuarem creixent. Res no ens aturarà. Escoltarem el cant dels grills, el vent entre les flors i la música de les estrelles. Tindrem ulls de mussol i oïda de rat-penat.

Serem com l'ametller. I del dia agafarem la resplendor, però no ens encegarem per l'ombra de les coses. Veurem la simfonia de les muntanyes i dels ocells. Però, si un nivell se'n va, sentirem el seu silenci.

Com l'ameüller, quan siga l'hora, plorarem, deixant caure humídes fulles de tristesa. Però, quan siga l'hora, riurem, mostrant fulles de color rosa, com a primavera.

Com l'ameüller, ni oblidarem l'antany ni temerem el demà. Però gaudirem, tan sols això, del diví present.

F.X. ESTELLER I BELLÉS